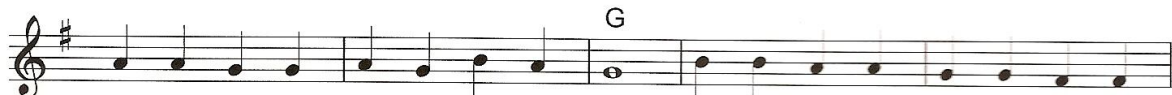

Krasse Chris

Ruud van der Heijden

Chris liep als kie - vit, met z'n z'n vijf - en tach - tig jaar, werd 'n beet - je
Chris die was de hēe dag in vol - le vaart in touw, door de gan - gen,
Chris die was met al les wat hij klus te vlie gens - vlug, had vaak 'n kar -
Sjee - zend, hol - lend brie - send, ren nend, al - les op - 'n draf zo lei Chris z'n

grij - zig; maar hij had nog al z'n haar. Als ie hen voor - bij - kwam in z'n
door de tuin, deed al - les e - ven gauw. In de win - kel ook en stond het
wei, al voor't be - gin ach - ter de rug. Bij het koor had hij aan treu - ze -
al - ler - laats - te ki - lo - me - ters af. In de kerk, doort' vrouw - volk diep - be -

su - per - snel - le pas, rie - pen al - le da - me - tjes: wat is die Chris toch kras.
bij de kas - sa vol, stond ie daar te trapp' - len als 'n op - ge - fok - te knol.
len 'n broer - tje dood, was dus ver voor al - le and' - ren bij de laats - te noot.
treurd en zeer ge - mist, lag ie tot 't lest te ga - lop - pe - ren in z'n kist

Wat is die Chris kras, 'kwou dat ik Chris was, wat 'n be - nen, wat 'n

bil - len, wat 'n borst - kas. Zie hem mar - che - ren, vrouw - tjes waar - de - ren,

zo'n kwie - ke ke - rel met zo'n hei - sa en zo'n poes - pas.